

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Regulile de origine a mărfurilor reprezintă un instrument important de politică comercială în procesul de negociere și aplicare a acordurilor bi și multilaterale privind crearea zonelor de comerț liber. Preferințele convenite între părți prin astfel de acorduri se realizează numai în situația în care mărfurile care fac obiectul schimburilor comerciale îndeplinesc criteriile stabilite prin protocoalele privind regulile de origine, anexe la respectivele acorduri.

În relațiile dintre țările asociate și Uniunea Europeană (UE), aceste reguli fac obiectul Protocolului nr.4, anexă la Acordurile Europene de asociere.

În contextul realizării unui spațiu larg de comerț liber în Europa, Comisia Europeană, ca reprezentant al UE, țările membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS): Norvegia, Elveția, Islanda și Liechtenstein și țările asociate la UE: România, Polonia, Ungaria, Republica Cehă, Republica Slovacă, Slovenia, Bulgaria, Letonia, Lituania și Estonia au convenit să unifice regulile de origine aplicabile în comerțul dintre ele. În acest scop a fost elaborat un Protocol comun privind regulile de origine, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1997, iar aplicarea s-a făcut față de acele țări cu care au fost încheiate acorduri de comerț liber. La 1 ianuarie 1999 Turcia s-a integrat în acest sistem cunoscut sub numele de "cumul de origine pan-european".

Față de regulile existente anterior, introducerea principiului cumulului pan-european de origine al mărfurilor facilitează cooperarea economică și schimburile comerciale între țările respective.

În relațiile cu U.E., noul Protocol nr.4 privind definirea noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European de asociere a României la UE, a fost adoptat și ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/1997, aprobată prin Legea nr.51/1997.

2. După punerea în aplicare a cumulului pan-european, țările participante au formulat o serie de propuneri cu caracter tehnic, pentru îmbunătățirea funcționării acestuia, care au fost examinate și convenite în cadrul unor reuniuni multilaterale ce au avut loc în anii 1998, 1999 și 2000.

În relațiile cu UE aceste amendamente convenite au intrat în vigoare prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.71/1998, aprobată prin Legea nr.58/1999, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.190/1999, aprobată prin Legea nr.187/2000 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.275/2000, aprobată prin Legea nr.34/2001.

3. Numărul mare de amendamente aduse Protocolului nr.4 de-a lungul anilor a condus la existența mai multor documente de origine, fapt ce a determinat dificultăți în administrarea și utilizarea prevederilor acestui protocol. Înțelegând utilitatea și funcționalitatea existenței unui singur document de origine care să conțină toate amendamentele convenite până în prezent, țările participante la cumulul de origine pan-european au decis consolidarea Protocolului nr. 4. Astfel, la 1 ianuarie 2002 România și-a respectat angajamentul convenit și a pus în aplicare Protocolul consolidat de origine prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.192/2001, publicată în Monitorul Oficial al României nr.849/2001.

4. Datorită faptului că Uniunea Europeană a întârziat punerea în aplicare a documentului de origine consolidat și, față de proiectul de Decizie transmis tuturor țărilor participante la cumul în luna decembrie 2001, a mai operat anumite modificări, este

necesară amendarea, de către partea română, a Protocolului consolidat de origine. Amendamentele se refera la:

a) Titlu

Protocolul de origine va avea numărul 4 și va fi denumit "Protocolul nr.4 referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte"

b) Anexa II a Protocolului

Amendamentul este pentru regula de origine de la poziția ex 41.14 "Piei tăbăcite și piei lăcuite sau placate; piei metalizate"

5. Modificările aduse Protocolului de origine a mărfurilor nu ridică probleme de fond care să nu poată fi acceptate de către partea română și nu crează dificultăți în punerea lor în aplicare de către autoritățile competente românești.

6. Conform celor convenite între țările participante la cumulul de origine pan-european, amendamentele Protocolului consolidat de origine (sau documentul echivalent acestuia din celelalte acorduri de comerț liber) urmează să intre în vigoare simultan la 1 ianuarie 2003 în toate țările.

Având în vedere faptul că România este singura țară a cărei legislație internă nu permite aplicarea provizorie a unui astfel de document, este necesar ca aprobarea amendamentului să se facă în timp util, în vederea intrării în vigoare de la data de 1 ianuarie 2003. În caz contrar, România riscă să se singularizeze în raport cu celelalte țări asociate și să creeze impresia că nu avansează în același ritm în procesul de armonizare a legislației sale cu cea a UE.

7. Prevederile Protocolului nr.4, care reglementează raporturile României cu UE, urmează să se regasească și în protocoalele similare, anexe la acordurile de liber schimb încheiate de România cu țările AELS, cu țările CEFTA, cu Lituania și cu Turcia.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, privind aprobarea Ordonanței de urgență pentru aprobarea amendării Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, pe care îl supunem Parlamentului, spre adoptare.

